

# НЕ ДАЙ НАМ, БОЖЕ, ЗАБУТИ ТОЙ ТРАВНЕВИЙ ДЕНЬ!..

Слово і час — 2010. — № 25 (14 трав.)



дзвони...

Діти підносили ветеранам квіти... Розливалися над майданом, серед буйної зелені травня, хвилюючі мелодії пісень воєнної пори...  
Голова сільської ради  
**Валентина Осіпчук**, пред-



Іх — сорок п'ять! Сорок п'ять односельців, загиблих на фронтах Вітчизняно! Чиї імена викарбувані на обеліску, що встановлений у центрі Шубкова! 9 травня, у день Перемоги, до нього лягли свіжі квіти з рук дітей місцевої школи і вінки - від воїнів дислокованої недалеко військової частини. Шубківці прийшли сюди на врочистий мітинг, присвячений 65 річниці Великої Перемоги, щоб віддати шану визволителям від фашистської навали.

Звучав Державний Гімн України. Була хвилина мовчання: метроном відстукував мелодію суму за загиблими...

Дзвонили церковні

ставник від райдержадміністрації **Олександр Пономаренко**, місцеві школярі щиро говорили про героїзм фронтовиків, їх безсмертний подвиг, про ту величезну ціну, яку заплачено за минулу війну... Дякували матерям за мужність синів-оборонців,



вдовам — за терпіння, всім, хто на фронті й у во-

рожному тилу проявляли справжню любов до Вітчиз-



ни, йшли на самопожертву, вибороли жадану Перемогу...

— Низький уклін вам! Низький уклін! — говорили виступаючі.

А після врочистої частини шубківці слухали кон-

церт, стали учасниками спортивних змагань, розваг...

Ветерани були запрошені на святковий обід...

А вечір... Вечір розпочався з... «Вечорувальсу»: для молоді, для подружніх пар, для всіх, хто хотів танцювати...

Біля обеліска загиблим односельцям полум'яніли наче гарячим вогнем живі квіти: вогнем вдячної Пам'яті! Спалахами відвойованого миру! Постійними відблисками великої надії на добро і щасливу долю Шубкова!

**Василь БОЙЧУК**  
Фото автора